

РЕШЕНИЕ

№ 7546

гр. София, 09.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав,
в публично заседание на 09.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мая Сукнарова

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **2362** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.27 от Закона за общинската собственост /ЗОбС/.
Образувано е по жалба от „Аутостейт“ ЕООД, Р. И. С. и Н. М. И. срещу заповед № СОА22-РД40-11/25.01.2022 г. на кмета на Столична община, с която се отчуждава поземлен имот /ПИ/ с проектен идентификатор № 68134.1007.2671 /незастроен/, с площ от 864 кв. м, представляващ реална част от имот с идентификатор 68134.1007.266 по КККР, одобрени със заповед № РД-18-108/ 13.12.2016 г. на изпълнителния директор на АГКК, във връзка с реализацията на обект: „Изграждане на [улица]в участъка от [улица]до [улица]– поетапно“, съгласно действащ улично-регулационен план на м.„К. вада“ и м.„Ю. парк“ – IV ч., утвърден с решение № 45 по протокол № 24/30.03.2001 г. на СОС и решение № 147 по протокол № 40/18.07.2002 г. за поправка на ЯФГ на СОС и м.„Ю. парк“, одобрен със заповед № 209/30.06.1970 г. на председателя на ИК на СГНС, предвиждащ изграждане на обект публична общинска собственост.

С жалбата се твърди нищожност на оспорената заповед. Излагат се съображения и за незаконосъобразност на същата. Жалбоподателите оспорват акта и в частта относно размера на определеното парично обезщетение за отчуждения поземлен имот. Иска се прогласяване на нищожността на оспорената заповед, а алтернативно – отмяната ѝ като незаконосъобразна. Претендира се и присъждане на сторените по делото разноски.

Ответникът – кметът на Столична община, чрез процесуалния си представител юрк.

Ю., оспорва жалбата. Моли съда да я отхвърли. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на заплатения адвокатски хонорар.

Софийска градска прокуратура не взема участие по делото.

Административен съд – София град, второ отделение, 30-ти състав, намира жалбата като подадена от надлежни страни с правен интерес срещу подлежащ на обжалване административен акт и в законоустановения срок по чл.149, ал.1 от АПК за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е и основателна.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателите са собственици на поземлен имот с проектен идентификатор № 68134.1007.2671 /незастроен/, с площ от 864 кв. м, представляващ реална част от имот с идентификатор 68134.1007.266 по КККР, одобрени със заповед № РД-18-108/13.12.2016 г. на изпълнителния директор на АГКК.

Със заповед № СОА21-РД40-24/13.02.2021 г. на кмета на СО на основание чл.25, ал.2 вр. чл.21, ал.1 и чл.25, ал.1 от ЗОБС от „Аутостейт“ ЕООД, Р. И. С. и Н. М. И. се отчуждава техен ПИ с проектен идентификатор 68134.1007.2671 /незастроен/, с площ от 864 кв.м., съгласно скица-проект за изменение на КККР, представляващ реална част от ПИ с идентификатор 68134.1007.266 по ККР, одобрени със заповед № РД-18-108/13.12.2016 г. на изпълнителния директор на АГКК за реализиране на обект: „Изграждане на [улица]в участъка от [улица]до [улица]– поетапно“, съгласно действащ улично-регулационен план на м.„К. вада“ и м.„Ю. парк“ – IV ч., утвърден с решение № 45 по протокол № 24/30.03.2001 г. на СОС и решение № 147 по протокол № 40/18.07.2002 г. за поправка на ЯФГ на СОС и м.„Ю. парк“, одобрен със заповед № 209/30.06.1970 г. на председателя на ИК на СГНС, предвиждащ изграждане на обект публична общинска собственост.

Тази отчуждителна заповед е оспорена по съдебен ред. С решение № 3852 от 14.06.2021 г., постановено по образуваното пред него адм. дело № 3628/2021 г. Административен съд – София град я е отменил. За да постанови този резултат, е установил, че на 20.01.2021 г., преди да бъде издадена отчуждителната заповед, „Аутостейт“ ЕООД и Р. И. С. са подали заявление с вх.№ САГ21-ГР00-1243/20.01.2021 г., с което поискали да им бъде разрешено изработването на проект за ПУП по отношение на процесния имот, мотивирано с осъществяването на основанието по чл.208, ал.1 от ЗУТ – изтекъл срок за започване на отчуждителната процедура. Позовал се е на разпоредбата на чл.208, ал.2 от ЗУТ, според която отчуждително производство по ЗДС или по ЗОБС, започнало след изтичане на сроковете по ал.1, при подаване на заявление за изменение на подробния устройствен план на основание чл.134, ал.2, т.1 се спира до влизане в сила на акта по искането за изменение на плана за съответния имот. С оглед на това съдът е приел, че към момента на издаването на отчуждителната заповед е била налице пречката по чл.54, ал.1, т.5 от АПК - наличието на образувано друго административно производство, като издаването на процесната заповед по арг. от чл.208, ал.2 от ЗУТ не можело да стане преди неговото приключване с влязъл в сила акт. Относно приложението на разпоредбите на специалния ЗУЗСО, съдът е приел, че същите не изключвали прилагането на чл.208, ал.2 от ЗУТ. С това, че вместо да спре производството по отчуждаване на процесния имот на това основание, а на 13.02.2021

г. издал заповед № СОА21-РД40-24, кметът на Столична община допуснал съществено процесуално нарушение. С тези съображения съдът е отменил последната и е върнал преписката с указание за прилагането на чл.54, ал.1, т.5 от АПК във вр.с чл.208, ал.2 от ЗУТ до приключването с окончателен съдебен акт по адм.дело № 4035/2021 г. по описа на АССГ.

След връщане на преписката, административният орган не е изпълнил дадените със съдебното решение указания, а е издал оспорената в настоящото производство заповед № СОА22-РД40-11/25.01.2022 г. С нея на основание чл.25, ал.2 вр. чл.21, ал.1 и чл.25, ал.1 от ЗОБС се отчуждава поземлен имот с проектен идентификатор № 68134.1007.2671 /незастроен/, с площ от 864 кв. м, представляващ реална част от имот с идентификатор 68134.1007.266 по КККР, одобрени със заповед № РД-18-108/13.12.2016 г. на изпълнителния директор на АГКК, във връзка с реализацията на обект: „Изграждане на [улица]в участъка от [улица]до [улица]– поетапно“, съгласно действащ улично-регулационен план на м.„К. вада“ и м.„Ю. парк“ – IV ч., утвърден с решение № 45 по протокол № 24/30.03.2001 г. на СОС и решение № 147 по протокол № 40/18.07.2002 г. за поправка на ЯФГ на СОС и м.„Ю. парк“, одобрен със заповед № 209/30.06.1970 г. на председателя на ИК на СГНС, предвиждащ изграждане на обект публична общинска собственост.

С оглед установяването на пълна идентичност между отменената с решение № 3852 от 14.06.2021 г. по адм. дело № 3628/2021 г. на Административен съд – София град заповед № СОА21-РД40-24/13.02.2021 г. на кмета на СО и оспорената в настоящото производство заповед № СОА22-РД40-11/25.01.2022 г. на кмета на Столична община, съдът намира втората за нищожна на основание чл.177, ал.2 от АПК. Съгласно текста на тази разпоредба, актове и действия на административния орган, извършени в противоречие с влязло в сила решение на съда, са нищожни. Всеки заинтересован може винаги да се позове на нищожността или да поиска от съда да я обяви.

В случая с влязло в сила съдебно решение № 3852 от 14.06.2021 г. по адм. дело № 3628/2021 г. на Административен съд – София град са дадени ясни указания, че производство по отчуждаване на ПИ с проектен идентификатор 68134.1007.2671 следва да бъде спряно от органа на основание чл.54, ал.1, т.5 от АПК до приключване на производството по подаденото заявление за изготвяне на проект за изменение на ПУП.

По делото се установява, че със заповед № РА-50-160/29.03.2021 г. на главния архитект на СО, по заявлението е постановен изричен отказ. Заповедта е оспорена заявителите по съдебен ред. С решение № 2152 от 31.03.2022 г. по адм.дело № 4035/2021 г. АССГ е отхвърлил жалбата. Решението е обжалвано пред Върховния административен съд, пред който е образувано адм. дело № 5794/2022 г., което не е приключило.

Силата на пресъдено нещо на решението на съда действа между страните по делото и е задължителна за съда, който го е постановил, за всички съдилища, учреждения и общини в Република България - чл. 297 от ГПК във връзка с чл.144 от АПК. Очевидно е, че указанията на съда, дадени в решението, с което е отменена заповед № СОА21-РД40-24/13.02.2021 г. на кмета на СО не са изпълнени. Напротив, налице е повторно проведена процедура за отчуждаване на реална част от едни и същ имот при едни и същи условия. Въз основа на гореизложеното, настоящият състав намира оспорената заповед за нищожна, издадена в противоречие с влязло в сила съдебно решение, като тази нищожност следва да бъде прогласена.

Във връзка с изложеното дотук следва да се вземе предвид и че с решение № 10 от 26.07.2022 г. по конституционно дело № 21/2021 г. /обн.ДВ, бр.61 от 02.08.2022 г./ на Конституционния съд на РБългария е обявен за противоконституционен §23 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за устройството и застрояването на Столична община /обн.ДВ, бр.31 от 10.04.2018 г./, препращащ към разпоредбата на чл.17 от ЗУЗСО (отм., ДВ, бр.31 от 10.04.2018 г./). Разпоредба на отм. чл.17 съдържаше удължени сроковете за започване на отчуждителните процедури по ЗДС и ЗОБС за имотите на територията на СО. С отмяната ѝ и с обявяването за противоконституционен на препращащия към нея §23 от ПЗР на ЗИДЗУЗСО, сроковете за започване на отчуждителните процедури, независимо от това кога ПУП е влязъл в сила, са само тези по чл.208, ал.1 от ЗУТ, като без съмнение действие по отношение на тези срокове има и ал.2 на чл.208 от ЗУТ. Това означава, че при наличие на висящо производство по поискано изменение на влязъл в сила, но с незапочнала отчуждителна процедура за реализирането му ПУП, следва отчуждителното производство да бъде спряно. Конститутивният ефект на решението на Конституционния съд по силата на чл.151, ал.2 от Конституцията има незабавно действие във времето, което означава, че обявеният за противоконституционен закон не се прилага спрямо висящите правоотношения, попадащи под действието на разпоредбата, обявена за противоконституционна. С оглед на това неоснователно е възражението на ответника за неприложимост на решението на Конституционния съд спрямо производствата, започнали преди влизането му в сила.

Както вече беше отбелязано, с неизпълнението на дадените с влязло в сила решение № 3852 от 14.06.2021 г. по адм. дело № 3628/2021 г. на Административен съд – София град указания и като е издал нова заповед за отчуждаване на същата част от имот с проектен идентификатор № 68134.1007.2671 с площ от 864 кв. м, представляващ реална част от имот с идентификатор 68134.1007.266 по КККР, одобрени със заповед № РД-18-108/ 13.12.2016 г. на изпълнителния директор на АГКК, административният орган е издал нищожен акт, чиято нищожност следва да бъде обявена.

Предвид изхода на спора и на основание чл.143, ал.1 от АПК, ответната страна следва да бъде осъдена да заплати на оспорващите сторените по делото разноски. Съгласно представен списък са поискани разноски в размер на 4 800 лв. за адвокатски хонорар, заплатен от жалбоподателите Р. И. С. и „Аугостейт” ЕООД по представено по делото пълномощно, с което адв. М. Б. е упълномощена да ги представлява по адм. дело № 2362/2022 г. на Административен съд – София град и 700 лв. за заплатен депозит за изготвяне на съдебно-техническа експертиза, както и 3 500 лв. за заплатено адвокатско възнаграждение от жалбоподателката Н. М. И. по договор за правна защита и съдействие по същото дело, сключен с адв. М. Б.. Съдът обаче установи, че по делото се намират доказателства само за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 3 500 лв., както и за заплащането на 710 лв., представляващи изплатен депозит за вещо лице. Поради това приема, че заплатените разноски са в общ размер на 4210 лв. Направеното от процесуалния представител на ответника възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение съдът намира за основателно, като с оглед фактическата и правна сложност на делото определя същото в размер на 3000 лв.

По изложените съображения, Административен съд – София град, второ отделение, 30-ти състав, на основание чл.172, ал.2, предл.1 от АПК,

РЕШИ:

ПРОГЛАСЯВА нищожността на заповед № СОА22-РД40-11/25.01.2022 г. на кмета на Столична община.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на „Аутостейт“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], [улица], Р. И. С. с адрес: [населено място], [улица], вх.А, ет.1, ап.2 и Н. М. И. с адрес: [населено място], [улица], ет.3, ап.303, разноси по делото в общ размер на 3710 лева, от които 3000 лв. за адвокатско възнаграждение и 710 лв. за депозит за вещо лице.

Решението е окончателно.

Съдия: